

Ministr vnitra
Milan Chovanec

MVCRP00Z1WML

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 9. 6. 2014
podpis: [Podpis] 9. 6. 2014

V Praze dne 9. 6. 2014
Č.j.: MV-45648-4/VS-2014

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0242r

Rozhodnutí

Ministr vnitra, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala

I. - Ukrajina, státní občanka Ukrajiny, trvale byter dále jen „žadatelka“), rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 24.2.2014, č.j.: VS-1755/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

Odůvodnění

I.

Žadatelka požádala o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“). Správní řízení o žádosti bylo zahájeno dne 23.7.2013. Žadatelka má na území České republiky povolený trvalý pobyt od 6.3.1998. Žadatelka je státní občankou Ukrajiny. Žadatelka uzavřela dne 30.8.1997 manželství s ukrajinským státním občanem, jemuž bylo státní občanství České republiky uděleno dne 25.10.2002. Z manželství se narodily dvě děti v letech 2009 a 2011.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, podmínku, že v posledních pěti letech nebyla pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a podmínku prokazující znalost českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Vypraveno dne:

9. 6. 2014 [Podpis]

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatelka nespĺňuje podmínku vymezovanú v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o štátnom občianstve, tj. podmínku spočívajúcu v plnení povinností vyplývajúcich ze zvláštnych predpisů na úseku verejného zdravotného pojištení tím, že opakovaně jí vznikaly nedoplatky na pojistném na verejné zdravotní pojištení s odkazem na ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb., o verejnom zdravotním pojištení, ve znění pozdějších predpisů a ustanovení § 7 a § 10 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na verejné zdravotní pojištení, ve znění pozdějších predpisů. Ministerstvo vnitra splnění této podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o štátnom občianstve neprominulo.

Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o štátnom občianstve se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o štátnom občianstve České republiky a o změně některých zákonů (zákon o štátnom občianstve České republiky) od 1.1.2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24.2.2014, čj. VS-1755/835.3/2-2013, podala žadatelka včasny rozklad. K porušení povinností vyplývajúcich ze zvláštnych právních predpisů na úseku verejného zdravotného pojištení žadatelka v rozkladu uvedla, že je si vědoma vážného porušení této povinnosti, za což byla finančně potrestána ve formě vyměřeného penále. Uvedla, že v té době s manželem oba studovali a snažili se poctivě žít. Nebylo to pro ně jednoduché finanční období. V té době také zaměstnávala zaměstnance, za které řádně hradila odvody na verejné zdravotní pojištení a sociální zabezpečení. Žadatelka uvedla, že v důsledku péče o dvě nezletilé děti neuhlídala platbu vůči Magistrátu města Chomutov (místní poplatky za popelnici ve výši 1 500 Kč), který ihned po jeho zjištení, uhradila. V závěru rozkladu se žadatelka za neplnění dotčených závazků omluvila a slíbila, že si je do budoucna bude plnit.

III.

O rozkladu rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího v dané věci v I. stupni. Ministr vnitra konstatoval, že postup

Ministerstva vnitra byl správný a napadené rozhodnutí je v souladu se správním řádem.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 5.9.2013, podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu, správní řízení o žádosti přerušilo do 25.10.2013 a vyzvalo žadatelku o předložení podkladů pro vydání meritorního rozhodnutí. Podklady v tomto usnesení výslovně specifikovalo. Žadatelka byla poučena o tom, že předložení požadovaných podkladů je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství nebo možnosti prominutí splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatelku o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatelka byla poučena, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Upozornilo ji také na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu v případě, že potřebné listiny, o jejichž předložení tímto usnesením byla vyzvána, nepředloží.

Ministerstvo vnitra obdrželo dne 3.10.2013 vyjádření žadatelky k cestám do zahraničí a ke vzniku dlužných částek na pojistném na veřejné zdravotní pojištění, dále registrační údaje Všeobecné zdravotní pojišťovny a vyúčtování plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění včetně penále. Usnesením ze dne 9.12.2013 bylo správní řízení o žádosti opětovně přerušeno a žadatelka byla předvolána na osobní jednání na Ministerstvo vnitra na den 9.1.2014 za účelem zjištění skutkového stavu v souvislosti s prominutím splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Na jednání dne 9.1.2014, jak vyplývá z protokolu, se žadatelka v předmětné věci vyjádřila tak, že se dlouhodobě potýkala s finančními problémy v důsledku ztrátového podnikání (provozovala obchod s potravinami v Chomutově) a pojistné na veřejné zdravotní pojištění hradila nepravidelně, pouze v období, kdy jí to finanční situace dovozovala. Nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění uhradila v roce 2011 z rodinných úspor. Požádala Všeobecnou zdravotní pojišťovnu o prominutí penále. Její žádosti bylo částečně vyhověno a zbylou částku uhradila v dubnu 2013.

Při posuzování žádosti ministr vnitra i rozkladová komise ministra vnitra vycházeli především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství. Zákon o státním občanství obsahuje

ustanovení, jež upravuje způsob a podmínky, za kterých může, nikoli musí, být cizinci státní občanství České republiky uděleno. V této souvislosti pak Ministerstvo vnitra nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti, např. otázky plnění povinností vůči České republice, a zejména dodržování právních předpisů. Z těchto skutečností vychází rozhodnutí jak Ministerstva vnitra, tak i ministra vnitra. Znamená to tedy, že ani osobě, která o státní občanství České republiky požádá a stanovené podmínky splní, nemusí být vyhověno. Takovéto rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou, ke které Česká republika přistoupila. Vnitrostátní právní úpravy, podle kterých postupují jiné zúčastněné smluvní státy, rovněž obsahují ustanovení, podle nichž mohou, ale nemusí, osobě žádající o státní občanství vyhovět.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8.3.2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“.

Ministr vnitra dále odkazuje na vysvětlující zprávu k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), kde se uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení posuzována existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství. Je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, Ministerstvo vnitra prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení vychází ze skutečností každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli

však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 32/2005-51 ze dne 7. června 2006).

IV.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí znovu meritorně posoudil, a to z hlediska splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Konstatoval, že není splněna podmínka ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ze spisu jednoznačně vyplývá, že žadatelka byla vedena Všeobecnou zdravotní pojišťovnou jako osoba bez zdanitelných příjmů v době od 6.3.1998 do 26.1.1999, poté v době od 26.4.1999 do 30.6.1999, od 8.7.1999 do 7.3.2000, od 24.5.2000 do 30.6.2000, od 1.7.2000 do 26.11.2000. V mezidobích byla uchazečkou o zaměstnání, s výjimkou 7 dní v roce 1999, kdy byla zaměstnána. Od poloviny roku 2001 do září 2007 byla samoplátcem pojistného na veřejné zdravotní pojištění jako osoba samostatně výdělečně činná. Od října 2007 do listopadu 2009 byla evidována jako osoba bez zdanitelných příjmů. Nyní je státním pojištěncem. Podle předloženého vyúčtování Všeobecné zdravotní pojišťovny měla žadatelka dluhy na pojistném na veřejné zdravotní pojištění za období let 1998 až 2004 a 2006 až 2011, s výjimkou roku 2005. Nejvyšší nedoplatek na pojistném na veřejné zdravotní pojištění byl vykázán ve výši 41 707 Kč k datu 8.12.2009, dlužnou částku na pojistném na veřejné zdravotní pojištění žadatelka uhradila dne 18.4.2011. Ke dni 8.11.2004 jí bylo promlčeno penále ve výši 27 210 Kč. Dne 4.7.2011 vystavila Všeobecná zdravotní pojišťovna výkaz nedoplatků na penále ve výši 22 009 Kč. Ke dni 2.11.2011 bylo žadatelce prominuto penále ve výši 12 009 Kč, zbývající částku ve výši 10 000 Kč žadatelka uhradila dne 22.4.2013.

Ministr vnitra se domnívá, že hodnocení splnění, respektive nesplnění dotčené podmínky Ministerstvem vnitra bylo správné. Podmínky jsou v rámci správního řízení o žádosti posuzovány v širším časovém kontextu, tj. od doby, kdy byl žadatelce povolen trvalý pobyt na území České republiky až do doby vydání meritorního rozhodnutí o žádosti, nikoliv ad hoc, tj. k době podání žádosti a rozhodnutí o ní. Jsou podmínkami, které se hodnotí v rámci její integrace do české společnosti, jež zahrnuje vazby nejen rodinné, sociální, pracovní, ale také dodržování právního řádu státu, o jehož státní občanství žádá. Ministr vnitra se proto přiklonil k názoru rozkladové komise ministra vnitra a Ministerstva vnitra, že v daném případě důvody uvedené v rozkladu nejsou důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí splnění dotčené podmínky. Ministr vnitra se ztotožnil s důvody uvedenými v napadeném rozhodnutí Ministerstva vnitra, na základě kterých nebylo žádosti vyhověno, a v plném rozsahu na ně odkázal. Jednalo se o dlouhodobé porušování zákonných povinností, které nebyly řádně plněny po celou dobu povoleného trvalého pobytu na území České republiky. K úhradě nedoplatků na pojistném na veřejné zdravotní pojištění došlo po vystavení výkazu nedoplatků Veřejnou zdravotní pojišťovnou, jak je uvedeno výše, předtím žadatelka neprojevila vůli vzniklou situaci řešit. K úhradě části penále došlo v roce 2013, zbývající část jí byla prominuta, respektive

promlčena. Jak vyplývá ze spisu, v průběhu pojistného vztahu u Všeobecné zdravotní pojišťovny činilo penále v souvislosti s nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění cca 50 000 Kč. V kontextu výše dlužné částky a délky trvání dluhu dospěl ministr vnitra ke stejnému závěru jako Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí. Žadatelka od konce roku 2009 je na rodičovské dovolené, pojistné na veřejné zdravotní pojištění za ni hradí stát. K poslední úhradě penále došlo v dubnu 2013.

Ministr vnitra se rovněž domnívá, že žadatelka by měla mít, vzhledem k povolenému trvalému pobytu na území České republiky od roku 1998, povinnosti vyplývající pro ni ze zvláštních právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění osvojené a řádně je plnit. Ministr vnitra ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství neprominul. Ministr vnitra po prostudování spisu setrval na názoru Ministerstva vnitra, kdy i nadále existuje důvodná pochybnost o tom, zda žadatelka bude v budoucnu tyto povinnosti řádně a včas plnit.

Ohledně dluhu na místním poplatku za komunální odpad, jak uvádí žadatelka v rozkladu, ministr vnitra vycházel ze sdělení Magistrátu města Chomutov ze dne 27.6.2013. Ve sdělení je uvedeno: „k dnešnímu dni, tj. 26.6.2013 nesplnila oznamovací povinnost k místnímu poplatku za komunální odpad a tudíž nemá uhrazen poplatek od doby trvání pobytu v obci Chomutov.“. Ze spisu vyplývá, že tento dluh žadatelka uhradila dne 2.7.2013 tj. krátce po podání žádosti o udělení státního občanství České republiky, kterou obdržel Krajský úřad Ústeckého kraje dne 13.6.2013. Odůvodnění, které žadatelka k této skutečnosti uvedla v rozkladu, ministr vnitra shledal jako irelevantní. V té souvislosti ministr vnitra musel konstatovat, že i dluh na místním poplatku nebyl ojedinělý, místní poplatek za komunální odpad nebyl hrazen několik let.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) od 1.1.2014 neprokazuje.

Z dosavadního průběhu pobytu a života žadatelky na území České republiky nelze dovodit, že by mohla být na svých právech jakkoli krácena. Česká republika je členem Evropské unie a vytváří příznivé podmínky pro začlenění cizinců do společnosti. Udělení, respektive neudělení státního občanství České republiky, nemůže být považováno za rozhodující podmínku pro začlenění cizince do české společnosti. Z pohledu mezinárodního práva je zcela nepochybné, že status trvalého pobytu naprosto dostatečným způsobem zajišťuje zcela objektivně adekvátní podmínky pro život cizího státního příslušníka na území jiného státu, v daném případě na území České republiky. V kontextu toho pak na udělení státního občanství nelze pohlížet jen z hlediska nároku, ke kterému lze nevyhnutelně dospět

po uplynutí zákonem stanovené doby trvalého pobytu cizince na území státu, o jehož státní občanství žádá.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplynuly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí a žadatelkou nebyly uplatněny relevantní důkazy, ministru vnitra nezbylo než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy rozklad zamítnout. Ministr vnitra konstatoval, že Ministerstvo vnitra vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přičemž správní uvážení bylo logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

